

234

LA FALÇ

1934

BUTLLETÍ

MARÇ

Companyia General d'Essències i Drogues, S. A.

*Essències,
Drogues,
Papers*

i tota mena de productes propis per a la indústria de dolços, caramels, xocolates, bombons, gasoses i altres relacionades amb les indústries derivades del sucre.

Productes "SANDÉ"

Oficines: Corts Catalanes, 530

Magatzem: Villarroel, núm. 104

B A R C E L O N A

Hotel Lloret

RESTAURANT

Rambla Canaletes, 5 - Telèfon 11515

(Plaça Catalunya)

B A R C E L O N A

Apats a 4'50 i 6 ptes.

Saló per a Banquets

Confortables Habitacions amb aigua corrent,
Telèfons, Calefacció, Banys, etc.

Garatge ~ Pensió des de 12'50 ptes.

Restaurant BELL TEMPS

Quintana, núm. 7

TELEFON 12617

Especialitats: Bullabesa Marsellesa

Arròs Bell Temps

Sopa Bell Temps

5 % de descompte als

Socis de "LA FALÇ"

FONTBERNAT

Enginyer luminotècnic

Instal·lacions elèctriques

Il·luminació - Força

Roger de Llúria, 40 - Telèfon 11386

BARCELONA

Camiseria

F. Vehils Vidal

32, Ada. Portal de l'Angel, 34
7, Plaça Universitat, 7

*Rebudes les novetats per
a aquesta temporada*

D'ESTIU

Sastreria

F. Vehils Vidal

7, Plaça Universitat, 7

Direcció: M. PELLICER

*Rebudes les novetats per
a aquesta temporada*

D'ESTIU

Dibuixos nous-Colors clars novetat

Josep Tarradellas

REPRESENTANT

**Tapineria, 10
Telèfon 11586**

Comerç de Pesca Salada

Ramon Dalmau

Mercat de Sant Josep

Llocs núms. 916 a 920

Telèfon 22664

Barcelona

Gèneres de Punt de totes classes

**ANTONI
CARBONELL**

Ronda de Sant Pau, 4
Telèfon 11864

ESPECIALITAT EN SUE-
TERS, PULLOVERS I TRA-
JOS DE BANY :: :: ::

Dipòsit de les acreditades
marques:

MITJONS MOLFORT'S

MITGES TRÉBOL

FRANEL LA HISPANIA

Vendes al major i a la
menuda

ASSEGURANCES

Incendis
Robatori
Maquinària
Vida
Accidents
Transports

M. Albert i Barris

Pàdua, 89

Telèfon 74400

Delegació Urbana

de la Companyia "PLUS ULTRA"

abans "Centre Català d'Asseguradors"

J. MARFANY

Mestre de Cases

Barcelona

Copons, núm. 2 bis, pral., 2.^a

BUTLLETÍ DE LA FALÇ

Núm. 12

MARÇ del 1934

Rambla de les Flors, 30 - BARCELONA - Telèfon 25449

AMB la proclamació de la República, Catalunya donava la sensació d'aver retrobat el bon camí per a arribar al pla propici on sentar les bases d'una nova vida. Màxim anhel, religió de tot bon català.

D'aleshores ençà, però, a l'horitzó s'hi vénen produint, per intermitències, grosses nuvolades de color tèrbol i d'aspecte tan desplaent que per moments pesen damunt nostre com una mena d'obsessió, anunci d'algun mal presagi. I si representéssim per una anella cada un dels fets que vénen succeint-se, veuríem amb astorament com aquests semblen correspondre a un ordre prèviament establert i alhora constataríem que les anelles van unint-se amb una força, tal, que, de no reaccionar a temps i amb energia suficient per a destruir-les, ben aviat s'haurà refet aquella cadena que tan ingènuament creïem haver destruït definitivament en un bell dia d'abril.

De nou reneix l'aspecte de l'arbitrari a l'entorn del govern del qual depèn, encara, la nostra llibertat d'acció, el nostre avenir.

Totes aquelles falagüeres esperances del període pre-revolucionari van esvaïnt-se a mesura que passa el temps.

Però una vegada més hem de dir que una Catalunya endogalada comporta la pèrdua total de resistència en el flanc més fort de l'esperit republicà.

Es sota el pes d'aquesta enervant i desencoratjadora visió que ha anat actuant la Comissió Permanent de LA FALÇ durant gairebé tot el temps que portem de viscut en el present exercici. Reflex d'aquest estat d'ànim són els diversos crits d'alerta que hem donat cada vegada que es produïa un fet el qual per les seves conseqüències fos capaç de ferir la nostra dignitat o minvar la nostra resistència.

Malgrat les nostres advertències estem obligats a contemplar com a mesura que avança el temps, el ritme dels fets contraris a la nostra ideologia va decantant-se amb marxa accelerada vers un retrocés ple de perills i francament amenaçador.

N'hi hauria prou fent un breu anàlisi de la trajectòria seguida pels governs de la República des de la seva proclamació per a donar-nos compte que

s'han comès falles greus, que ens hem deixat portar per l'excés de sentimentalisme que ens caracteritza com a bon poble mediterrani, eternament confiat i per negligència mancat d'aquella tenacitat tan necessària per a portar a bon terme una obra de tanta envergadura com és la reestructuració de la nostra unitat nacional.

Es cert que el món dit civilitzat marxa a una velocitat de bòlid. Els problemes social, religiós, econòmic, es presenten en proporcions gegantines i amb una acometivitat tan gran que constitueixen una constant amenaça per a la pau dels pobles. Potser la causa del moviment pel qual es troben impulsats la majoria dels sectors que constitueixen la nostra societat, la trobaríem en l'enorme desplaçament d'elements provocat per la darrera guerra europea; però, cenyint-nos al quadre de la nostra pàtria i abans d'intentar fer cap suggerència, caldrà tenir ben present que Catalunya, molt particularment, ve essent temps ha socavada, rosegada en les seves més vives arrels per innumbrables elements destructors.

No tenim més que recordar la nefasta i inconfessable actuació d'aquell que no trobava inconvenient a que se'l nomenés Emperador del Paralel, mentrestant amb la seva oratòria descordada i deliberadament tolerada pels governs de la monarquia, anava portant a terme la total destrucció de les més sanes organitzacions del nostre assenyat obrer. Recordem també la ferotge repressió de l'any 1909. L'esgarrifosa actuació dels tètricament anomenats «sindicats lliures» constituïts en el seu origen per elements tradicionalistes als qual s'ajuntaren tota mena de desferres humanes; recordem que la seva feina culminà amb una dictadura rastrera i analfabeta.

Volem recordar encara que fins amb règim republicà i governant el que es digué emperador del nostre barri baix, és possible l'actuació d'organitzacions de moral desconeguda en les quals és norma mantenir el més refinat esperit destructor. Per fi i ja endinsats en aquest ambient arribem a veure l'autoritat republicana maltractada de fet, el poble català insultat i per a comble trobem un alt representant de la justícia justificant el fet.

Per tant, no ens trobem pas davant de símptomes, sinó de fets concrets que comporten una manifesta gravetat.

Què cal fer per a anullar els enemics i per a endagar totes aquelles energies aprofitables, per tal de transformar-les en productives?

Què cal fer per a superar la profunda crisi de moralitat que introduïda en totes les esferes amenaça destruir fins els més purs ideals?

Què cal fer davant la desorientació que plana damunt la major part d'estaments?

Una crida a la joventut per a dir-li que és precís que repregui confiança en si mateixa, que no menyspreï l'ideal, recordant-li que l'ideal és la seva més enlairada raó d'ésser, i que se li està preparant el terreny on pot fer sorgir la més esplendorosa florida. Recomana-li que no es deixi emportar per l'actual corrent de materialisme baix de sostre, que talment sembla que va a arrasar-ho tot. Recordar-li que una joventut mancada d'optimisme i buida d'illusions està condemnada a desaparèixer.

No n'hi ha pas prou i fins potser no fóra just buscar en les falles dels homes de demà, l'única causa de les angoixes que ens amarguen l'existència, ni tampoc fóra just anar amb massa insistència a recordar-los quins són els seus deures sense haver fet prèviament un estudi dels seus antecedents.

Donant una ràpida mirada al passat immediat ens trobem amb que l'actual joventut va rebre una educació únicament orientada vers un món material en el qual devia sostenir una lluita aferrissada d'home a home i respirant en un ambient saturat de mesquineses i d'humilitat vergonyant i, llavors ens veurem obligats a portar gran part de les nostres censures vers el sector més cultivat, vers l'intellectual que per covardia o portat per un esperit excessivament acomodaticí jutjava més fructífer el tancar-se en el seu clos voltat de llorens, mantenint solament contacte amb el capital i deixant abandonada gairebé en absolut tota aquella part de la societat que per la seva ignorància era incaç de seguir-los pels camins massa enlairats.

Així mateix trobarem la major part dels polítics, constituint una mena de casta, els components de la qual tan sols baixaven a la plaça pública en el precís moment en què els calia el vot per a mantenir-se en els seus llocs privilegiats des dels quals els era permès manipular en benefici propi, fent cas omís de tota promesa feta.

I unit a aquests dos elements, hi trobem indefectiblement l'element capital, perquè aquells li són indispensables.

A l'altre, costat hi trobem l'enorme massa obrera, en la qual s'anava sembrant continuament el desengany, i mancada de tot mitjà per a superar-se.

Ara bé; aquesta massa obrera, perduda tota esperança de rebre ajut desinteressat per part de ningú i comprenent que calia obrar pel seu propi compte, ha anat formant-se una consciència de classe, ha vist quina era la seva força, però sembla no haver trobat encara el seu apropiat element director.

Mentrestant, qualsevol desviació d'aquesta força podria ocasionar grans perturbacions.

Aquest és l'espectacle que tenim davant nostre.

Per tant, si volem que aquella Catalunya liberal, humana que fou

sempre el contingut dels nostres anhels i la raó d'ésser de les nostres esperances esdevingui una realitat, devem posar-nos tots a la tasca per tal d'aixecar una nova consciència nacional adaptada fins al grau màxim possible a les noves concepcions que van fent-se camí malgrat els esforços de retenció de tots aquells que es senten incapaços d'adaptar-se a una nova estructuració de la humanitat.

Catalunya és sens dubte un dels pobles la psicologia del qual presenta més possibilitats per a l'adaptació i del que se'n podrien esperar el més falguers resultats, i aquí podríem, fent-li honor, recordar a Macià, quan deia que Catalunya havia d'ésser un model on poguessin prendre-hi exemple fins els pobles més civilitzats.

Ens trobem, doncs, davant de problemes que necessiten una raonada resolució i creiem que és arribada l'hora que per part d'aquell o aquells que tinguin l'autoritat moral deguda sia feta la invitació que tot el poble conscient espera, per tal que tots els ciutadans dignes i de sentiments afins, tots els que maldem per a arribar a la plena dignificació de l'home, ben disposats tots a fer l'esforç que calgui per a que, despullats de personalismes, deixant de banda partidismes ben sovint homogenis de fons i obeint al lema: dignitat-moralitat, poguem portar a terme la unió de totes les sanes energies per tal que aquella Catalunya gran i digna dels nostres somnis esdevingui un fet.

Comentaris

JOVENTUT SENSE IDEALS

HI ha qui es plany de la manca d'idealitat i d'optimisme de la joventut actual, però nosaltres diem que si aquesta joventut té aquests defectes, és injust blasmar-la i fer-ne retret, contràriament cal guiar-la per millors camins si encara hi som a temps.

La joventut catalana actual ha viscut la més descarada protecció, per autoritats i polítics, del criminal nomenat pistolero; ha patit una dictadura de set anys, encimbellada per polítics catalans que encara tenen la gosadia de dir-se catalanistes i sostinguda pels mateixos i d'altres catalans de trista memòria, solament pel lucre d'un benefici usurari que els omplís el calaix; ha vist transformar-se l'esdeveniment de la República en una festa major més, i viu encara la insensibilitat amb què tots els polítics defensen les llibertats de Catalunya... això en l'ordre polític, així mirat pel damunt a correu, per no sortir-ne més amargat; i encara més podríem dir en l'ordre

social. Cal recordar que les aspiracions obreres, d'ordre econòmic, no han tingut bona fi si no han coincidit amb els interessos momentanis d'un partit polític, servint d'esquer electoral, tan si han estat justes com no.

L'amargor del pa que es cobra a fi de setmana o de mes, de vegades, com si fos una almoïna, d'altres amb la coacció de la por d'un mal major, amb forçada renúncia de la dignitat, no és tampoc a propòsit per exigir que la joventut vibri optimista.

No és pas gens estrany que cerqui en diversions el lenitiu que li cal, perquè els dirigents de la política catalana, adès i ara, aquests i els altres, han oblidat que no tenen cap consistència i són d'inutilitat manifesta, totes les doctrines, tots els discursos, tots els articles, tots els llibres, tota la retòrica imaginable, sinó existeix la única cosa que hi pot donar vàlua: l'exemple.

A. G.

ELS FETS INTERNACIONALS

A MADRID. — La situació sembla que ha estabilitzat un modus vivendi en tot favorable a les dretes. Una crisi del govern Lerroux, la qual donà lloc a la sortida dels dos ministres més autènticament republicans que hi havia al gabinet, i en feu entrar dos, significats per antisocialistes i anticatalans. El govern, sense programa, va a la deriva de les dretes. Aquestes van treballant la seva paulatina pujada al poder i per part de les esquerres hom no hi veu aquella ampla visió, aquella eficiència en els programes i en l'actuar que pogués fer confiar en un tomb francament republicà de la política espanyola.

Les Corts de la República espanyola pateixen d'un vici de conformació, però, les coses han arribat a un extrem que hom les ha d'acceptar com a mal menor i ara, actualment, els republicans espanyols han de desitjar que durin aquestes Corts, perquè, una altra consulta al cos electoral, amb el govern que hi ha, lliurat en cos i ànima a les dretes, el resultat fóra encara més catastòfic que el de les darreres eleccions espanyoles. I, per altra banda, les esquerres, desprofitaren l'ocasió, patiren d'un empatx de legalisme i d'un enfarfec d'oratória i de retorisme, que feu ineficaç llur estada al poder per quan no tan sols no avançaren posicions, sinó que perderen totes les que tenien.

Els socialistes, sembla, s'han donat compte que la seva darrera actuació era equivocada i els menava directament al fracàs, i així hauran aprofitat la lliçó tant de les darreres vagues com la dels aconteixements desenvolupats a Àustria, perquè ja és sabut que cap moviment revolucionari expressat en

forma violent pot arribar a bon fi atesos els mitjants coercitius de què disposen tots els governs burgesos. Besteiro, sempre més interessant que Largo Caballero, sembla gaudir novament del predicament que aquest darrer temps s'havia afeblit en el sí de les masses proletàries espanyoles.

A AUSTRIA. — Molta gent s'enternia, especialment a casa nostra, davant la figura de Dollfuss. Comparancés amb De Valera, amb tots els apòstols de la llibertat dels pobles, eren fetes a base del canceller austríac, per la seva actuació en front d'Hitler, sense que aquests esperits enternits tinguessin en compte que Dollfuss no és un alliberador de pobles, sinó que és un dictador en potència, que el que volia era no ésser absorbit per l'altre, i que així era el seu més directe contrincant. I ara s'ha destapat, com vulgarment hom acostuma a dir. La nosa més gran que Dollfuss trobava en el seu camí envers realitzacions de despòtic domini del seu poble, era el partit socialista austríac, una excepció entre els partits socialistes d'arreu del món, ben organitzat, capaç, constructiu i solvent. I, veient que d'altra manera no en podia sortir, Dollfuss s'ha aliat amb els monàrquics i feixistes i ha provocat els socialistes, els ha obligat a acceptar la batalla quan i on a ell li han plagut. I amb tot i la heròica defensa dels obrers austríacs, la qual restarà com un exemple de disciplina, entusiasme, i desprendiment, les tropes del govern i les milícies feixistes austríaques han sortit amb la seva. La ferotgia dels enemics dels socialistes a Austríia, no té atenuants; els documents gràfics i les relacions dels corresponsals estrangers ens ho han palesat d'una faisó incontrovertible. Els obrers han estat anihilats, caçats. I damunt les seves despulles el govern feixistitzant de Dollfuss, aliat, repetim amb els feixistes i els monàrquics, ha restat en bona situació per a tenir tractes amb Itàlia.

A ROMA. — Hi ha bons aires per al feixisme. Itàlia, Hongria i Austríia, han signat sengles pactes tripartites. Tres països de governants de concepció antiliberal que han unit els seus desigs. Els discurs de Mussolini, fins aran cautes, però ja descarat el de l'endemà de la signatura dels pactes, ens demostren que la situació, a Europa, ha entrat en una fase molt perillosa per a la llibertat i per a la pau.

A PARIS. — Segueix la confusió de l'afer Stawisky, que cada dia té ramificacions més insospitades i complicades. La part política de l'afer ha demostrat que les dretes no tenien dret a cridar. Que si hi ha gent d'esquerra complicada, les successives investigacions han demostrat que força elements de dreta també eren involucrats en l'escàndol.

Hi ha, ara, a França, un compàs d'espera i la situació política no ha variat des de la nostra darrera crònica. Segueix, per un miracle de l'equilibri, el mateix govern, format per elements de tan heterogènia composició, que hi caben el demòcrata Herriot i el antiliberal Tardieu.—M. S.

L'ART I LA LITERATURA

ELS LLIBRES: FINAL I PRELUDI, de Maria Teresa Vernet. — És aquesta escriptora una de les valors més esperançadores de la novella catalana. No ens ho feu preveure així, la primera obra seva que llegírem, però, seguidament, «Eulàlia» una bona novella, ens feu adonar de la vàlua extraordinària d'aquest autor. I hem llegit amb simpatia creixent i amb interès renovellat les seves successives produccions: «El camí Reprès», «El Perill», «Presó Oberta»...

Maria Teresa Vernet beu en bona font: la vida que ens envolta. Els temperaments, les reaccions del caràcter, els petits detalls, tan definitius a vegades, són anotats per la seva ploma amb una soltura i una elegància verament agradoses. «Final i Preludi» la darrera de les seves obres publicades és la lluita d'un home que es debat anguniós entre l'amor, que implica la renunciació per a ell, i la seva llibertat d'ànima, la seva concepció honesta de la vida i de la dignitat. Venç aquesta, no sense unes dures i cruels lluites, en les que hom veu com el protagonista hi va deixant esquinços de la pròpia carn. Hi ha una escena inoblidable: quan Raimond fa confessar al caixer. Una petita tara en aquest llibre tan reixit per altres conceptes: el temps present en que està explicada l'acció, la qual cosa li lleva fluïdesa i fa lenta l'acció. Això, potser no deixa d'ésser una apreciació personal: ens sembla, però, que la novella requereix, precisament, que sigui contada en temps passat, i aleshores guanya en vivacitat i lleugeresa.

VOLVES GRISES, de Ramon Xuriguera. — Moments interessants, coses ben vistes, però el tot embolcallat en una mena de boira gris que no deixa que les coses siguin el transparents que cal en una anècdota com la que motiva el llibre. La figura principal resta, com totes, desdibuixada i hauria guanyat molt tot el llibre si l'autor hagués precisat més. Sembla, però, que a Xuriguera li és plaent divagar i per tant el seu llibre requereix un especial estat d'ànim per a poder-lo gaudir amb tota amplitut.

HI HA HOMES QUE PLOREN PERQUÉ EL SOL ES PON, de Francesc Trabal. — El jove novellista sabadellenc, és, si més no, original. Això no li ho pot discutir ningú. Però a més a més és divertit, interessant i profund. Una novel·la seva us obliga: no podeu deixar-la, us subjuga, us atreu. La vostra atenció en resta esclava. En aquest seu darrer llibre, tant com l'anècdota us atreu l'istil, i us atreu la humanitat profunda del protagonista, i us atreu la descripció dels tipus, i us atreu tot, i sentiu que la extensió del llibre no sigui més gran.

SERVENTA PER AMOR, de J. J. Tharaud.—D'aquests dos germans havíem llegit una novella de les colònies franceses «La Randonnée de Samba Diouf», que ens encisà per la seva fortitud i el seu verisme. «Serventa per amor» pertany a un gènere diferent. És tota plàcida, amb tot i que hi passen coses tràgiques. És una obra dintre la òrbita de Balzac, autor al qual hom recorda a cada moment bo i llegint les planes de «Serventa per amor». Un llibre interessant, perquè aquesta invocació a Balzac, que us acut desseguida, no és en minva de l'interès, ans bé us demostra com l'exemple de la minuciositat i realisme que Balzac aplicava a l'estudi de caràcters no pot ésser cap des-torb, ans al contrari, cosa ben benefactora en la moderna novellística.

CARLES I ANNA, de Leonhard Frank.—Una intensa novella de guerra, sense que aquesta en sigui la protagonista. Tres figures, les que intervenen en el drama, que són veritables creacions, especialment les dues que donen nom al llibre.

Un argument que sembla un xic arbitrari, i que no ho és gens, unes situacions d'interès màxim, un diàleg fluïd, una acció plena de ritme, fan de bon empassar aquest llibre, que és dels que deixen record en el llegidor, per tal com és dels que contribueixen a l'estudi de la personalitat de les nostres minses figures humanes, sempre tan vulgars i sempre tan complicades.

UNA REVISTA : ART.—Porta ja mig any de vida. Són sis els volums mensuals que d'aquesta revista han aparegut. I davant el parell de centenars de grans planes, profusament ilustrades i presentades amb un luxe inoït, hom ja pot considerar l'obra realitzada per aquesta revista excepcional. I és excepcional, perquè és quelcom inacostumat, entre nosaltres, una revista del contingut, presentació i preu d'ART, i és excepcional, perquè, ja que sempre tenim el costum, bo o dolent de comparar les nostres coses amb les de l'Estranger, aquesta vegada, si ho fem, potser de la comparança en sortirà més ben parada la revista catalana, que les similars estrangeres que ací arriben.

Els gravats d'una netedat impecable, el tiratge curós, una presentació, en fi, més que discreta, i, una orientació ben determinada i solvent, fan que ART sigui una revista excepcional, repetim. Trobem molt encertat el pla de divulgació dels artistes catalans, sense preferència de tendència, especialitat ni escola. I també ho és, fer aquesta divulgació mitjançant una extensa reproducció gràfica, d'un limitat nombre d'artistes, en cada fascicle. Així, la documentació guanya en intensitat. I guanyaria en precisió i interès, si cada estudi anés precedit d'unes dades biogràfiques del respectiu artista. Els volums anyals de la revista ART. seran dels que hom serva curosament en el prestatge preferent de la Biblioteca.

EXPOSICIONS : RAMON CALSINA.—La persistent tasca d'aquest jove mestre, ha tingut un interessant exponent en la seva darrera exposició. Ja

Retrat. Pintura a l'oli, de Ramon Calsina

vàrem parlar d'ell amb motiu de l'anterior exposició i ara hem de refermar-nos en els nostres conceptes. Hi ha, però, en el moment actual de Calsina,

una tendència a eludir l'evasionisme deformatador i fantasiós, i així veiem, com l'artista s'encara amb les coses humils que el volten: recons de taller, natures mortes, objectes insignificants, que en passar pel cedaç de la imaginació de l'artista, esdevenen obsessionadorament importants i personals. Així, veiem un pany de paret, amb tan sols un clau, un rellotge, (un *roskoff!*) que hi penja, una foto amb una xinxeta... i res més. I no obstant, és una de les millors pintures de Calsina, i una de les millors obres de la pintura catalana moderna.

I amb tot i que Calsina vol arrapar-se a la simple realitat dels objectes que pinta, és endebades, la seva fantasia exhuberant s'imposa per damunt de tot, i els seus paisatges i els seus bodegons, i les seves composicions, i les seves figures són personals, turmentades, plenes de fantasia, d'aquesta fantasia que és la mes gran dot de Calsina pintor i de Calsina il·lustrador, perquè Calsina és també un dels il·lustradors més bons i més personals que hi ha a Catalunya.

JOAQUIM SUNYER.—Sunyer és un mestre consagrat i cal anar amb molt de compte en parlar d'ell, perquè, a les alçaries a què ha arribat aquest gran pintor, amb els munts de paper que els crítics i els afectats d'art han omplert en examen, consideració i crítica de l'obra del mestre català, és difícil dir res de nou, no tan sols difícil, sinó gairebé impossible. Per la nostra part, en la nostra, diem-ne, tasca d'orientació, sols farem remarcar que la darrera exposició de Sunyer, és interessantíssima, d'una importància excepcional i que el que vagi a veure-la aprofita el temps.

S. B.

NOTICIARI DE L'ENTITAT

En virtut que el company Mainar, apressat per altres obligacions, ha demanat i ha obtingut una llicència il·limitada, en la delegació de Cultura ha estat succeït, en allò que es refereix a la Biblioteca, pel company Garcia, i en la direcció del «Butlletí», per l'amic Solé Boyls, que ja l'assistia en immediat redactor, i al qual ha d'ésser adreçat tot l'original destinat a ésser publicat al «Butlletí».

L'actuació de les Delegacions

DELEGACIÓ FEMENINA

Continuant l'obra social empresa, aquesta Delegació, d'acord amb la d'Esbarjo, ha organitzat una funció teatral per al diumenge dia 8 d'abril.

en el transcurs de la qual seran rifats els objectes procedents de la Tòmbola, els quals no hagin estat reclamats pels interessats.

Amb el resultat d'aquesta rifa seran fets uns vals que consistiran en un bacallà, pa i arròs, els quals repartirem el dia 14 d'abril entre els pobres, per tal de commemorar la proclamació de la República Catalana.

— Desitjant retre homenatge al proclamador de la República Catalana, l'illustre Francesc Macià, el diumenge, dia 15, hom anirà corporativament a dipositar un ram de flors a la seva tomba, i esperem que totes les companyes voldran acompanyar-nos i els preguem d'ésser a l'Entitat a les 11 del matí.

MINYONS DE «LA FALÇ»

Aquesta agrupació dels nostres infants ha començat a actuar amb veritable èxit i eficàcia, les quals és de creure que augmentaran cada dia.

La tasca excursionista i instructiva dels Minyons ha estat començada amb les següents sortides :

18 de febrer, a Santa Creu ; nombre d'assistents, 18.

25 de febrer, a Vilajoana ; nombre d'assistents, 20.

4 de març, a Font del Llavallol ; nombre d'assistents, 27.

Creiem que la sortida del dia 18 a Sant Llorenç donarà un major nombre d'inscrits.

— Remarquem als nostres socis l'importància que té inscriure llurs infants a l'agrupació de «Minyons de LA FALÇ».

DELEGACIÓ DE CULTURA

Biblioteca.—Relació dels llibres i publicacions ingressats darrerament :

«El Vicari de Wakefield», per Oliveri Goldsmith.

«Una cançó nadalença», per Charles Dickens.

«Aplec», per Enric de Fuentes.

«Sang Nua», per J. Roig i Raventós.

«Madrid. Un Dietari», per Josep Pla.

«El llibre de l'August d'Alzina», per Carles Rahola.

«Siluetes Rusticanes», per J. Vives i Borrell.

«Mr. Fips a Sant Moritz», per Arthur Neustadt.

«Les banyes del Tibidabo», per Domènec de Bellmunt.

«L'Auca del Viatjant», per P. Colomer i Fors.

- «Contrallums», per Víctor Català.
- «Escolis i altres articles», per Carles Riba.
- «Els Sots Feréstecs», per Raimon Casellas.
- «Les Multituds», per Raimon Casellas.
- «La Dominació Napoleònica a Girona» per Carles Rahoia.
- «U. R. S. S. La República de Treballadors», per J. Terrassa.
- «Madrid.—L'Adveniment de la República», per Josep Pla.
- «Idealistes», per S. Masferrer i Cantó.
- «Fulls de la Vida», per Santiago Russinyol.
- «Miratges», per Carles de Fortuny.
- «La vida i la mort d'en Jordi Fraginals», per J. Pous i Pagès.
- «Entre Flames», per Joaquim Ruyra.
- «Les catacumbes de Barcelona», per Domènec de Bellmunt.
- «Fanny», per Carles Soldevila.
- «Què cal llegir?», per Carles Soldevila.
- «Jo !—Memòries d'un metge filòsof», per Prudenci Betrana.
- «L'Amic», per R. Suriñach Senties.
- «Fulls escampats», per Enric de Fuentes.
- «Aigua avall», per J. M.ª Folch i Torres.
- «Vida Bohèmia», per Enric Murger.
- «La Dama de les Camèlies», per A. Dumas (fill).
- «Res de nou a l'Oest», per Erich Maria Remarque.
- «Les Presons Imaginàries», per Pere Corominas.
- «En Tomàs de Bajalta.—Silèn». per Pere Corominas.
- «En Tomàs de Bajalta.—Pigmalió», per Pere Corominas.
- «El senyoret Lluís», per Carles Soldevila.
- «Servitud» (Memòries d'un periodista), per J. Puig i Ferrater.
- «Rondalles de poble», per Erkmann-Chatrian.
- «La Fira de Neuilly», per G. Martínez Sicre.
- «Sinopsi Mistralenca», per A. Bulart i Rialp.
- «Les llàgrimes de Sant Llorenç», per Pere Corominas.
- Donatiu del consoci C. Pellicer : «Hormigón y Hormigón armado»
Publicació de l'Escola d'Ingeniers Industrials de Barcelona.
- Donatiu del consoci N. Ricart : «Carera de Matrona», pel Dr. Domènec
Agustí i Planell.
- Donatiu del consoci A. Garcia : «Mon curé chez les riches», per Cle-
ment Vautel.
- Hom treballa activament en l'ampliació de la Biblioteca, la qual ha estat obligada per l'abundància de volums.
- Creiem que dintre pocs dies la Biblioteca serà definitivament açada.

Acords de la Comissió Permanent, d'interès per als socis, els quals han estat presos, entre altres, en les sessions de febrer:

— És aprovat l'Estat de Comptes de la Delegació de Cafè, tancat el 31 de gener, amb un ròssec a favor de 2.013'70 ptes.

— Imprimir 500 fitxes segons model presentat per la Delegació Informativa.

— L'assabentat a l'informe del company Marfany referent a la constitució de la Comissió organitzadora de l'homenatge a Josep Moragues.

— Adhesió a l'acte organitzat a favor de Francesc Massana, Delegat Català que assistí al Congrés Internacional de Rugby darrerament celebrat a París.

— L'assabentat a una lletra del company Altaba regraciant la de la Comissió Permanent.

— Designar els companys Vallvé i Sabaté per tal d'organitzar les conferències a càrrec de Carles Pi i Sunyer i Francesc Maspons i Anglasesell.

— Ingressar al compte d'estalvis de l'Entitat, a la Generalitat de Catalunya, la quantitat de vuit-centes pessetes procedents de quantitats sobreres de la Delegació de Cafè.

— És aprovat l'Estat de Comptes de Tresoreria, del 31 de gener, amb un ròssec a favor de 324'60 ptes.

— La Presidència informa que el dia 27 de febrer, a la Sala d'Actes de l'entitat, tindrà lloc la reunió de socis de la Cooperativa del Llibre.

— Resta assabentada la Comissió Permanent que la Casa «Amplilux» realitza a la Sala d'Actes unes proves de reducció de consum de llum.

— La Delegació Informativa manifesta que des d'avui pot ésser utilitzat el nou registre de socis de l'Entitat.

— L'assabentat a la proposta del Grup Feminal per a celebrar un acte d'assistència social el dia 14 d'abril.

— Regraciar al company Sandé el donatiu d'un retrat del nostre malaurat President honorari En Francesc Macià, degudament emmarcat.

— Assenyalar el dia 22 de març per a la conferència del senyor Maspons i Anglasesell.

— Fer les gestions que cal perquè el Diputat al Parlament de Catalunya, senyor Serra i Moret, dongui una conferència al nostre estatge, referent a qüestions socials.

— Assenyalar per a la celebració de l'Assemblea ordinària que prevenen els Estatuts, el dia 7 d'abril, a les deu del vespre.

— Posar un avís a la taula d'anuncis, preguntant els socis sense treball que passin per la Secció Informativa, el dia 10, de les deu a les dotze del vespre.

— Aprovar l'Estat de Comptes de la Delegació de Cafè, tancat el 28 de febrer, amb un ròssec a favor de 2.148'80 ptes.

— Procedir a l'Inventari general de mobles i objectes de l'Entitat, i nomenar als companys Clot i Vallvé (Narcís) per a fer-ho.

— La Delegació d'Esbarjo informa que l'Esbart Infantil assistirà el dia 25 de març al festival Pro-Monument a Josep Moragues i que ha estat designat Tresorer de la Comissió Organitzadora el secretari de l'Esbart, Joan Fernàndez.

— El company Marfany informa que ha estat designada la Joventut LA FALÇ, per a Secretaria de la Comissió Organitzadora Pro-Monument a Josep Moragues.

Dues petites errades. La secció «Fets de tot arreu», del darrer número del «Butlletí», anava signada S. B., en lloc d'ésser-ho M. S. com corresponia.

També els «Comentaris» en lloc d'ésser signats A. G., ho eren, erròniament, J. G. A cada u el que li pertany !

JOVENTUT LA FALÇ

ASSEMBLEA GENERAL ORDINARIA DE SOCIS PER
AL DIA 7 D'ABRIL DEL 1934

La Comissió Permanent us convoca a la Junta General Ordinària de socis que se celebrarà el dia 7 d'abril, a les 10 de la nit, de primera convocatòria, i a dos quarts d'onze, de segona convocatòria, per tal de tractar dels següents temes :

I. — *Lectura i aprovació de l'acta de l'Assemblea General Ordinària anterior.*

II.—*Lectura i aprovació de la Memòria referent a l'exercici 1933-1934.*

III.—*Presentació i aprovació de l'inventari i de l'Estat de Comptes.*

IV.—*Presentació del Pressupost per a l'exercici 1934-1935.*

V.—*Elecció per a la constitució de la Comissió Permanent amb els càrrecs que preveuen els articles 19.º i 20.º dels Estatuts.*

VI.—*Proposicions, i precís i preguntes (cas d'obtenir de l'autoritat la corresponent autorització).*

EL SECRETARI,

M. MASSIP

NOTA.—Per a assistir-hi caldrà la presentació del justificatiu de soci del mes d'abril.

Moviment de socis

ALTES :

Miquel Iglésies Bech, Faust Mendin i Sanmartí, Josep Paradells i Canós, Alexandre Miró i Piera, Gonçal Andreu i de Montgai, i Manuel Paradell i Canós.

ALTES PENDENTS D'APROVACIÓ :

Joan Quadreny i Ribes.

BAIXES :

J. Isern i Rabassell.

NOUS SOCIS DEL GRUP FEMINAL :

Pilar Sahun i Vilafranca, i Angela Sahun i Vilafranca.

La redacció del «Butlletí», que es fa una obligació de seguir la trajectòria iniciada pels seus antecessors, prevé els socis que el criteri a seguir, respecte la col·laboració que hi puguin aportar, és de restringir la publicació de treballs en forma d'articles, especialment, signats.

Això no tan sols conservarà al «Butlletí» el to impersonal de portaveu de l'Entitat, sinó que encara l'augmentarà, i creiem que els socis se'n faran càrrec, sense veure-hi pretericions ni preferències, ans bé la confirmació d'una actuació objectivament destinada a plasmar en les nostres planes el to de l'Entitat en tots els aspectes de la seva actuació.

Delegació d'esbarjo

Programa de festes del mes de març de 1934

Dia 4, tarda, a les cinc, funció teatral. El quadre escènic representarà la bonica comèdia

Isabel Cortès, vídua de Pujol

Dia 11, tarda, a les cinc. Sessió de prestidigitació i il·lusionisme a càrrec de

BERANGHERT

Dia 18, tarda, a les cinc. Funció teatral. Pel quadre escènic serà representada la comèdia

El carro de l'alegria

Pel dia 1.er d'abril serà representada l'obra

Les llàgrimes d'Angelina

CASA OLLÉ

*Exclusiva en Gèneres de Punt
Mitges Hada*

Cardenal Casañas, 4 / Telèfon 18691

BARCELONA

COMPRA - VENDA - CANVI DE MOBLES

ràdios, fonògrafs, maletes, prismàtics, aparells fotogràfics, vaixel·la, cristalleria i tota classe d'objectes.

Mercat d'Ocasions

Corts Catalanes, 414

Telèfon 30422

GUARDA-MOBLES PÚBLIC SEGURA

Higiene

Corts, 414

Economia

Diner per Mobles i Mercaderies

Vilamarí, 34 i 36

Seguretat

Telèf. 30422

TALLER MECÀNIC FUSTERIA

Pere Quintana

Construcció d'Obres,

Botigues, Façanes

i tot el referent al

mateix ram :: ::

GIRONA, núm. 153 — TELÈFON 70223

PINTURA DECORATIVA
PERE PASCUAL

C. Mallorca, 255 (entre P. Gràcia i R. Catalunya)
Telèfon 70702 - BARCELONA

Compreu els llibres per mitjà de la "Cooperativa
del Llibre". Hi sortireu guanyant.

TALLER DE GRAVATS I FCA. DE SEGELLS DE GOMA
APARELLS PER A MARCAR I FORADAR
PLAQUES DE METALL, ESMALTADES I CRISTALL

PERE ROCA BRÚ
(GRAVADOR MECANIC)

Rambla Santa Mònica, 11 — Telèfon 19227 — BARCELONA

Tallers Bordas

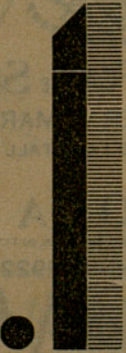
Serralleria Artística
Especialitat
en Portes Modernes
i en el ram d'obres
Soldadura Autògena

Corts, 510 (xamfrà Borrell)-Telèf. 32822

BARCELONA

Fusteria de Benet Caballé

Magdalenes, 15

Especialitat en treballs
per al ram de la cons-
trucció i tota mena d'en-
càrrecs d'alta qualitat.

Fàbrica de Sobres

Especialitat en Bosses
comercials i Sobres
especials i de tota mena

Narcís Margall

Peu de la Creu, 9 bis
Telèfon 23568

Mobles i Decoració

Instal·lacions
completes de
botigues, magatzems
i habitacions

Corts Catalanes, 532

Mobles per a
oficines i escriptoris
Especialitat en
l'estil nord-americà

Telèfon núm. 34342

Barcelona

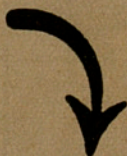
ELS MILLORS PER TOTS ELS ESPORTS
SÓN ELS CALÇATS
EL TRAM
Grans Existències
fabricació de tota mena
JOAQUIM COSTA, 62. T. 15306. *Barid*

Aparells Fotogràfics

Prismàtics, Binocles, Cinesmes, Pel·lícules, Pathé Baby, Màquines, Fonògrafs de totes menes, Discos, etc., etc. :: ::

Joies. - Brillants

tot de veritable ocasió
Compra, Venda i Canvi

CASA BAGUÈS

Carrer Sant Pau, 6
(prop de les Rambles)
Telèfon 14237
BARCELONA